

[POKARYWAĆ *vb pf*

inf pokarywać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Karać, wymierzać sprawiedliwość za grzechy (o Bogu) [co czym]: A wszákoż przypadki/ vćifki/ przigodi/ fráfunki/ ktorimy Pan kościół fwoy dla wietffego oznaymienia imienia fwego/ y dla wzbudzenia w kościele swoim wiary kniemu vćietzki/ czaffem y pokáriwác ratzy/ iefliże też co takiego ná mię przypada álbo przypadnie/ z pokorą znośić będę. *WergerRej Hv.**

Formacje współrdzenne cf KARAĆ.

MZ